

Ajánló

Távolságok legyőzése

Lapunk e számában a **Sipos Márta** és **Ungváry Rudolf** szerzőpáros arra tesz figyelemre méltó kísérletet, hogy csökkentse azt a még jókora távolságot, amely a hagyományos forrásokra és a *távoli hozzáférésű HTML-dokumentumokra történő hivatkozás* terén egyelőre még fennáll. Míg az előzőre van magyar nemzeti szabványunk, és a szerkesztőségek, illetve a szerzők igyekeznek ennek megfelelni, igényes hivatkozásokat közölni, az utóbbira még nem készült magyar szabvány (jóllehet nemzetközi szinten már szabályozták), és a gyakorlat is sokkal kaotikusabb. Nemcsak az a gond, hogy ahány ház, annyi szokás, azaz hogy meglehetősen esetleges, hogy ki és miképpen hivatkozik a távoli hozzáférésű HTML-dokumentumokra, hanem az is, hogy a hivatkozások többnyire szegényesek, jobbára beérik az URL pusztá közlésével. A káosz pedig csak tovább nő, hiszen egyre több a hivatkozás az internetes dokumentumokra. A szerzők nyomatékosan felhívják a figyelmet arra, hogy nemzetközi szinten léteznek olyan szabványok, amelyekre támaszkodva informatívabban és szakszerűbben hivatkozhatunk ezekre a dokumentumokra. Hasznos tanácsokkal szolgálnak konkrét példák bemutatásával arra, hogyan oldjuk meg a feladatot, amely különösen akkor okoz nehézséget, amikor nem hagyományos dokumentumokra emlékeztető HTML-dokumentumokról van szó, mivel ezek adatközlése a leggyengébb, leghiányosabb. Szerkesztőségünkben a tanulmányt azért is örömmel fogadtuk, mert minden bizonnyal hozzásegít bennünket ahhoz, hogy saját házuk táján, a TMT-ben rendet teremtsünk e téren.

Lengyel Monika és **Markella Károlyné** arról ad számot, hogy *négy társadalomtudományi kutatóintézet*i könyvtár összevonásánál hogyan győzték le a köztük levő fizikai, sőt szellemi távolságot is, hiszen nemcsak az állományokat kellett összeköltöztetni, hanem például a három korábbi különböző számítógépes rendszerből nyert adatokat is közös rendszerbe, adatbázisba kellett integrálni. A meglehetősen bonyolult feladatot úgy tűnik sikeresen hajtották végre.

Erdős Hédi szintén egyfajta távolság legyőzésére vállalkozott, mégpedig arra, amely a *Collegium Budapest* eredményes működése-fejlődése és szélesebb körű ismertsége között ma még meghúzódik. A *kiválósági központ* megtisztelő címet elnyert intézmény bemutatásával ez a távolság minden bizonnyal csökkenni fog, mint ahogy az elmúlt évek során már zsugorodni is kezdett, többek között a más könyvtárakkal kialakított együttműködésnek köszönhetően.

Szántó Péter